

Arrest

nr. 99 263 van 19 maart 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 7 maart 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 februari 2013.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 maart 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. DE PONTHERE en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Guineese nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Conakry. U bent een etnische Malinke.

*U vroeg een **eerste maal asiel** aan op 25 april 2005. Op 13 juli 2005 nam de Commissaris-generaal een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf. U diende een beroep tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in tegen die beslissing, die beiden op 28 juli 2009 werden verworpen. U keerde niet naar uw land van oorsprong terug.*

*U vroeg op 28 september 2009 voor de **tweede maal asiel** aan. Op 29 juni 2011 nam de Commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd geen beroep aangetekend tegen deze beslissing. U keerde niet naar uw land van oorsprong terug.*

Op 5 februari 2013 vroeg u een **derde maal asiel** aan. U legde in het kader van deze aanvraag een 'Mandat d'arret' (dd. 22 juli 2009) en een 'Avis de recherche' (dd. 20 augustus 2009) neer. U verklaarde te vrezen dat u nog steeds gezocht wordt door de autoriteiten omwille van uw problemen van 2005. U legde ook een medisch attest (dd. 29 januari 2013) neer waarin de zwangerschap van uw vriendin, Kimberley Delange, wordt bevestigd.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat in het kader van uw eerste asielaanvraag door de Commissaris-generaal een weigeringsbeslissing werd genomen en dat de beroepen tot schorsing en nietigverklaring tegen deze beslissing werden verworpen.

In deze bevestigende beslissing tot weigering van verblijf wordt gesteld dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde over uw ondervraging tijdens uw detentie en over de omstandigheden van uw ontsnapping uit detentie. Daarenboven blijkt uit deze beslissing dat u ook bijzonder vage verklaringen aflegde over uw beweerde detentie en over de motieven voor uw arrestatie. Er werd dan ook geconcludeerd dat uw asielmotieven en de vervolgingsfeiten ongeloofwaardig werden bevonden.

Verder kan erop gewezen worden dat in het kader van uw tweede asielaanvraag een weigeringsbeslissing werd genomen op technische gronden.

U werd in het kader van uw tweede asielaanvraag door het CGVS tot 3 maal toe uitgenodigd (op 20/4/2011, op 11/05/2011 en op 8/6/2011), maar u bood zich nooit aan voor het gehoor. Wanneer u gevraagd werd hoe dit komt, antwoordde u dat u de brief nooit gekregen heeft en dat u toen bij uw vriendin woonde ; u preciseerde dat zij in de Kleibergstraat 7 in Brakel woont (gehoor CGVS, p. 2). U heeft dit adres echter niet aan het CGVS doorgegeven als zijnde uw woonplaats in het kader van uw tweede asielprocedure. Van iemand die een 'vrees voor vervolging' of een 'risico op het lijden van ernstige schade' inroept, mag toch verwacht worden dat hij de asielinstanties die met het onderzoek van zijn aanvraag belast zijn zou laten weten waar hij woonplaats heeft gekozen of waar hij effectief verblijft. Dat u naliet om dat te doen wijst op een gebrek aan belangstelling voor de door u ingezette asielprocedure en laat toe om vragen te stellen bij de ernst van de door u ingeroepen 'vrees voor vervolging' of van het 'risico op het lijden van ernstige schade'.

Voor wat betreft de nieuwe elementen die u in het kader van uw derde asielaanvraag voorlegde, kunnen volgende opmerkingen worden gemaakt.

U legde een 'Mandat d'arret' (dd. 22 juli 2009) en een 'Avis de recherche' (dd. 20 augustus 2009) neer. U legde ook een medisch attest (dd. 29 januari 2013) neer waarin de zwangerschap van uw vriendin, Kimberley Delange, wordt bevestigd.

Voor wat het 'Mandat d'arret' betreft, waarin staat dat u beschuldigd wordt van poging tot staatsgreep aan Enco 5, kan worden opgemerkt dat het verbazing wekt dat op het document staat dat men u wil aanhouden omwille van "(...) Infraction commise à CONAKRY Le 19 juin 2005 (...)". In het kader van uw eerste asielaanvraag verklaarde u immers dat u op 20 januari 2005 werd opgepakt, omwille van uw vermeende betrokkenheid (op 19 januari 2005) in een aanslag op president Lansana Conté (zie bevestigende beslissing tot weigering van verblijf dd. 13 juli 2005). Ook uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de aanslag op president Lansana Conteh aan Enco 5 plaatsvond op 19 januari 2005 (zie informatie in het administratief dossier). Het komt weinig ernstig over dat er een aanhoudingsmandaat wordt uitgevaardigd voor u waarin naar een foutieve datum van een door u gepleegde overtreding wordt verwezen. Wanneer u gevraagd wordt waar de datum 19 juni 2005 op terugslaat (gehoor CGVS, p. 8) kan u daar bovendien geen enkele verklaring voor geven (gehoor CGVS, p. 8).

Voor wat de 'Avis de recherche' betreft, kan worden opgemerkt dat het erg vreemd is dat hierin wordt geschreven "(...) L'on se souvient le 19 Janvier, aux environs de 11 heures le cortège du chef de l'Etat, le Général Lansana Conte a été la cible d'une attaque d'hommes armes non identifiés a Enco 5 (...) » (sic). Indien het werkelijk om 'hommes armes non identifiés' (sic) gaat is het toch vreemd dat er een opsporingsbericht op uw naam zou worden verspreid, vermits hieruit blijkt dat tenminste 1 persoon wel geïdentificeerd werd.

Bovendien kan worden opgemerkt dat het vreemd is dat zowel de 'Mandat d'arret' als de 'Avis de recherche' opgemaakt werden in juli en augustus 2009, zijnde ruim 4 jaar na de feiten, te meer omdat in de 'Avis de recherche' wordt aangemaand om u zeer actief op te sporen. Wanneer u gevraagd wordt of er vroeger al dergelijke documenten [als 'Mandat d'arret' en 'Avis de recherche'] werden opgemaakt in verband met u, zegt u dat u denkt van wel, maar wanneer u gevraagd werd of u dergelijke documenten dan heeft gezien, antwoordt u ontkennend (gehoor CGVS, p. 8).

Hogervermelde vaststellingen met betrekking tot deze documenten laten toe om de authenticiteit ervan in twijfel te trekken en doen bijgevolg geen afbreuk aan de vaststellingen omtrent uw ongeloofwaardig vervolgingsrelaas, zoals gemotiveerd in de beslissing met betrekking tot uw eerste asielaanvraag. Wanneer u trouwens werd gevraagd wanneer u in Guinee werd gearresteerd, antwoordde u dat u denkt dat het op 11 februari 2005 was, terwijl uit uw verklaringen in het kader van uw eerste asielaanvraag blijkt dat het 20 januari 2005 was (zie bevestigende beslissing tot weigering van verblijf dd. 13 juli 2005). U stelde bovendien dat de president beval om het Tabaskifeest, dat normaliter op vrijdag zou worden gevierd, te laten doorgaan op donderdag in plaats van vrijdag, omdat op vrijdag de presidentiële stoet zou doorgaan (gehoor CGVS, p. 7), maar uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de presidentiële stoet van 19 januari 2005 doorging op een woensdag (zie informatie in het administratief dossier).

Er kan dus weinig geloof worden gehecht aan uw bewering dat u nog steeds gezocht zou worden voor de problemen die u in 2005 had (gehoor CGVS, p. 9). Voor wat het door u voorgelegde medisch attest (dd. 29 januari 2013) betreft, waarin de zwangerschap van uw vriendin, Kimberley Delange, wordt bevestigd, kan worden opgemerkt dat dit niet relevant is in het kader van voorliggende asielaanvraag.

Voor wat betreft de situatie in Guinee kan nog het volgende worden opgemerkt.

Guinee werd in 2012 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De Guineese veiligheidstroepen hebben inderdaad de mensenrechten geschonden, naar aanleiding van betogingen met een politiek karakter. Er zijn nog steeds spanningen voelbaar tussen de regering en bepaalde oppositiepartijen. De overgangsperiode die normaal had moeten eindigen met de organisatie van parlementsverkiezingen binnen een termijn van 6 maanden blijft eindeloos duren. Het is echter aan de verschillende politieke spelers om ervoor te zorgen dat er aan alle voorwaarden wordt voldaan om de overgangsperiode te voltooien en de organisatie van parlementsverkiezingen mogelijk te maken in een rustig klimaat.

Artikel 48/4 § 2 van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming. Uit de bovenvermelde informatie blijkt dat Guinee niet wordt geconfronteerd met willekeurig geweld en men dient er eveneens op te wijzen dat er geen gewapende oppositie is in het land. In het licht van al deze elementen is er momenteel in Guinee geen gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2 (zie informatiefarde van de landen, SRB "Guinee: Situatie op het gebied van de veiligheid", september 2012).

Uit dit alles kan niet worden afgeleid dat u zich bij een terugkeer naar Guinee zou kunnen beroepen op 'vrees voor vervolging' of op een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade'.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u beweerde dat uw Belgische vriendin, Kimberley De Lange, zwanger van u is en dat uit een medisch attest blijkt dat haar bevalling voorzien is voor begin september 2013 .“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker voert in een enig middel de aan schending van de artikelen 48, 48/3, 48/4 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en, de verwijdering van vreemdelingen, van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 en van de algemene zorgvuldigheidsplicht, van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn asielrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker stelt dat hij niet verantwoordelijk kan worden gesteld voor fouten, die gepleegd werden door de Guineese overheid bij het opstellen of uitschrijven van het aanhoudingsmandaat dat tegen verzoekende partij werd uitgevaardigd. Bovendien meent verzoeker dat een verkeerde datum op het aanhoudingsbevel een onvoldoende reden is om het stuk als vals te bestempelen daar de twijfel in het voordeel van verzoekende partij dient te spelen. Hetzelfde dient gezegd te worden omtrent het opsporingsbericht: het is niet omdat de vervolgende overheid taalfouten maakt of dat er vermeld staat dat de aanslag gebeurde door bewapende mannen waarvan de identiteit niet vaststond, dat dit noodzakelijkerwijze het bewijs zou zijn, dat het opsporingsbericht vals zou zijn. Verzoeker is van mening dat de motivering van de commissaris-generaal niet afdoende is omdat in beide stukken in alle duidelijkheid vermeld staat welke overheden ze hebben uitgeschreven en een onderzoek dus zonder problemen kon plaatsgrijpen. Verzoeker benadrukt dat hij zijn vriend kolonel Koruma slechts in 2009 vroeg te informeren of er tegen hem nog bezwaren liepen in Guinee, waarop verzoeker in het bezit werd gesteld van deze stukken. Volgens verzoeker zou het vreemd zijn dat de kolonel valse stukken zou overhandigen zonder dat hij kosten zou aangerekend hebben.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

Verzoekers voorgehouden vrees voor vervolging berust op zijn vermeende deelname aan een poging tot staatsgreep op 15 januari 2005. Verzoekers eerste asielaanvraag werd afgewezen omwille van de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas. Gelet op de vele tegenstrijdigheden kon er immers geen geloof worden gehecht aan verzoekers vermeende betrokkenheid bij de poging tot staatsgreep.

Ter staving van zijn derde asielaanvraag legt verzoeker twee documenten neer die alsnog zouden moeten bevestigen dat hij nog steeds gezocht wordt omwille van deze feiten.

Nog daargelaten dat beide documenten respectievelijk werden opgesteld in juli en augustus 2009 en verzoeker niet aannemelijk maakt waarom hij deze niet eerder heeft neergelegd (verzoekers tweede asielaanvraag werd ingediend op 28 september 2009) kan er geen bewijswaarde worden gehecht aan deze documenten om de volgende redenen.

Het eerste document betreft een '*avis de recherche*'. Vooreerst doet de inhoud van het document al ernstige twijfels rijzen met betrekking tot de authenticiteit van het document. Het is immers niet aannemelijk dat een opsporingsbericht een poging tot staatsgreep "in herinnering" moet brengen. Voorts wordt in verband met deze poging tot staatsgreep enkel de datum 19 januari zonder meer vermeld. Dat het jaartal niet vermeld wordt van een gebeurtenis die men in herinnering wil brengen is weinig plausibel. Terecht merkt de bestreden beslissing dienaangaande eveneens op dat de feitelijke vaststelling dat het document enerzijds spreekt over niet nader geïdentificeerde gewapende mannen terwijl anderzijds verzoeker bij naam genoemd wordt, verder afbreuk doet aan de authenticiteit van het stuk.

Voor wat betreft het aanhoudingsmandaat wordt de mislukte staatsgreep verkeerdelijk gesitueerd op 19 juni 2005 en vermeldt het document dat verzoeker student is terwijl uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij zijn aankomst in België in 2005 verklaarde dat hij al twee jaar werkloos was.

Verzoeker verklaarde bij zijn eerste asielaanvraag in 2005 dat hij op 20 januari 2005 werd opgepakt en op 16 april 2005 is kunnen ontsnappen uit de gevangenis. In beide stukken wordt enkel melding gemaakt van het feit dat verzoeker gezocht wordt wegens vermeende deelname aan een poging tot staatsgreep, nergens wordt melding gemaakt van zijn ontsnapping uit de gevangenis. Ook deze vaststelling ondermijnt het authentieke karakter van de stukken.

Het is tenslotte niet aannemelijk dat, indien het relaas op waarheid zou berusten, de autoriteiten vier jaar lang zouden wachten alvorens een initiatief te nemen om iemand die in april 2005 uit de gevangenis ontsnapt is, terug op te pakken.

Verzoekers argument, dat het niet is omdat de overheid taalfouten zou maken of verkeerde data zou vermelden dat de stukken vals, zijn overtuigt geenszins. Hoe dan ook brengt verzoeker enkel fotokopieën bij. De Raad hecht geen bewijswaarde aan kopieën omdat deze door knip- en plakwerk gemakkelijk te fabriceren zijn. (RvS, 24 maart 2005, nr. 142.624; RvS, 25 juni 2004, nr. 133.135).

Het door verzoeker bijgebrachte medisch attest over de zwangerschap van zijn vriendin is zoals de bestreden beslissing reeds vaststelde niet relevant bij de beoordeling van verzoekers asielaanvraag.

De bijgebrachte documenten hebben om hogervermelde redenen geen bewijswaarde. Zij slagen er derhalve niet in om de negatieve appreciatie van verzoekers eerste asielaanvraag om te buigen. Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.2.4. Subsidiaire beschermingsstatus

De Raad is van mening dat verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Het door verzoeker aangehaalde artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van voormelde wet van 15 december 1980.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) stelde de bestreden beslissing terecht vast dat op basis van informatie toegevoegd aan het administratief dossier er actueel in Guinee geen gewapend conflict is, of een situatie van willekeurig geweld in de zin van voormeld wetsartikel.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien maart tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER